

MINDSZENT-SZEGVÁR

ÉS VIDÉKE.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . 3 frt — kr. Négy hóra . 1 frt — kr.
Fél évre . . . 1 frt 50 kr. Negyed évre — frt 75 kr.

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

a szerkesztő saját házában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyílt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutá-
nyos ár mellett közöl.

Beszámoló.

Helfy Ignác kerületünk pártkülömbőség nélkül tisztelt országgyűlési képviselője f. hó 22-én d. e. 10 órakor tartotta meg beszámolóját országgyűlési működéséről.

A piactéren felállított és virágokkal szépen díszített tribün környékét már a reggeli órákban elfoglalta a nép, úgy annyira, hogy midőn képviselőnk beszédét megkezdette, a hallgatóság száma 7-800 személyre szaporodott.

Sajnos, hogy 1/2 12 után egy kis esőzés miatt a nagyon érdekes beszédet félbe kellett hagynia, a hallgatóságot nagy élvezettel — fosztván meg, melyért azonban azok, kik elég szerencsések voltak az este egyrészt képviselőnk tiszteletére, másrészt ez alkalommal Kossuth Lajos napjának megünneplésére rendezett banketten részt venni — kárpótoltattak a d. e. mulasztásért szeretett képviselőnk tartalmas pohár köszöntői által.

Valóban semmi sem bizonyítja jobban Helfi Ignác egyéni szeretetre méltóságát mint az, hogy a helybeli kormánypart tekintélyes tagjait is minden politikai nézeteltérés dacára annyira megtudta hódítani, hogy e párt minden alkalmat felhasznál, hogy tiszteletének és szeretetének vele szemben nyílt — kifejezést adjon, így a beszámoló megtartása alkalmával is, azok által környezve jelent meg az öt lelkesülten fogadó polgárok körében.

Nagyon sajnáljuk, hogy e nagy fontosságú beszámolót a hiányos jegyzetek miatt nem vagyunk képesek egész terdelmében közölni s csak általános értelemben referálhatunk e valóban remek beszédről.

Helfi Ignác képviselőnk örömet fejezi ki, hogy ez alkalommal a választópolgárok elé mint egy győző párt tagja léphet, mert az állami közigazgatási vitában a kisebbség győzött a többség fölött. Nem obstrukcióval mint a hogyan állítják, hanem győzött az igazság fegyverével

Ösmerteti továbbá a benyújtott államosítási törvényjavaslatot, annak célját is egész alaposan sikerült bebizonyítani és azokat a veszélyeket melyeket, hazánkra — ezredéves alkotmányunkra az méhében hordott.

A közigazgatás államosítás által a kormány kezébe összpontosította volna az egész hatalmat és valjon — kérde, nem e élhet a hatalommal vissza, mondjuk, a majdani belügyminiszter? Nem lehet előre meghatározni, hogy mit hoz a jövő, mert a történelmet nem egyes emberek intézik. „Tálálhatni mindig 8 rossz hazafit, kik a miniszteri bársony székbe szívesen beleülnek. Tálálhatni mindig 63 rossz hazafit, kik a

főispánságot elfogadják, hogy elnyomják a magyar alkotmányt és megfosszák hazánkat még attól a szababságtól is, melyet jelenleg élvez.

„A magyar nemzetnek nem az uralkodó adja az alkotmányát, de a fejedelem uralkodik az alkotmány adta korlátokon belül. Ez alkotmány a magyar nemzeté, azt megvédeni kötelességünk volt s mi meg is védtük e javaslattal szemben.“

„Nem fogadhattuk el e törvényjavaslatot az okon sem, mert midőn az ország választó polgárai a jelenlegi parlamenti időszakra képviselőit megválasztotta, akkor e javaslatról még szó sem volt és annak keresztülvitele a nemzet akarata ellen történt volna.

Alkotmányunk alapján a nemzet maga intézi ügyeit és 48 előtt midőn a jogok még csak a nemesekre terjedtek ki, addig ezek nagy számmal bái — de mégis össze gyűlhettek a Rákos mezején tanácskozni, de midőn a jogok az egész nemzetre kiterjesztettek, hozatott be a képviselői rendszer és így a képviselő csak választói érzelmeinek tolmácsa, akaratának harcosa. És ez jól van így mert: **Semmit rólunk, nálunk nélkül.**

A garanciális törvényjavaslat és a városok és községek közigazgatásának kérdését fejtegette tovább igen érdekesen képviselőnk a hallgatóság általános érdeklődése és tetszése mellett s bizton állíthatjuk, hogy sikerült neki mindannyionkat meggyőzni arról, hogy az a benyújtott törvényjavaslat nemcsak hézagos, de alapjában rossz volt és, hogy az törvényerőre nem emelkedett, azért az ellene küzdők a nemzet hálájára még érdemesebbé tették magukat.

Bankett.

Mult vasárnap este Helfi Ignác orsz. gyűlési képviselőnk tiszteletére a 48-as kör helyiségében társas estély rendeztetett, mely minden irány és tekintetben kitűnően sikerült. Több mint 200 személy vett részt ez estélyen, sokan a helybeli kormánypartiak közül is, valamint több szegvári 48-as polgár.

Ez alkalommal ünnepelték meg a jelenlevők Kossuth Lajos napját is, mert képviselőnk 25-ére a makóiak meghívása folytán, az ottani 48-as kör által festetett Kossuth Lajos arcképének leleplezésére ígérkezett és ez ünnepélyes aktusnál tényleg részt is vett.

A körhelyiség nagy, tágas termét, de sőt a mellék helyiségeket is zsufolásig megtöltte a közönség, mely felállással és

zajos éljenzéssel fogadta a 1/2 9 órakor megérkezett képviselőt.

A tóasztok sorát Tary Endre a kör elnöke nyitotta meg, örömet fejezvé ki, hogy ily szép számmal jelentek meg az ünnepélyen, mely hármass ünnep, mivel a kör fennállásának 6. évét is ünnepli ez alkalommal. Élteti Kossuth Lajost és Helfi Ignácot.

Helfi Ignác orsz. gyűlési képviselőnk állott fel ez után és megható szavakban ecsetelte Kossuth Lajos hazánk e nagy mithoszi alakjának nagy hazafiságát, mély tudományát. A közönség áhitattal hallgatta midőn a legkompetensebb ember beszélt arról a nagy — hál Istennek-még élő történelmi alakról, kit a magyar nemzet az imadásig szeret, mely név — mint képviselőnk mondá — egy szent eszmét képvisel s nem egy párté, hanem az egész nemzeté. Nem egy jelenlévő egyénnek gyűlt köny a szemébe, midőn képviselőnk Kossuth Lajost mint magán embert mutatta be, annak rendkívüli joságát ecsetelve. Végül örömet fejezi ki azon szép egyetertes fölött, melyet ez alkalommal a különböző pártok között észlel, Ohajtja, hogy a községi és egyéb közéleti ügyeknél a szép egyetértés mindig megmaradjon.

Keller Lajos főtisztelendő hosszabb szép beszéd után képviselőnkre emelte poharát.

Korom Gáspár a függetlenségi eszmékre, Rác András szegvári polgár képviselőnkre emelték magvas beszéd kíséretében poharukat.

Helfi képviselőnk válaszolva a hozzá intézett beszédekre is — élteti Mindszent község polgárait pártkülömbőség nélkül, de élteti a helybeli kormánypart jelenlévő tagjait is, csak azt kívánja, hogy azok mielőbb teljesen megjavuljanak erkölcsökben.

E tréfásan elmondott beszéddel láthatólag az eddig hallgatagon ülő Hubacsék Jál ügyvédet akarta Helfi szörlásra birni s tényleg sikerült is.

Hubacsék Pál szintén tréfás modorban akar a képviselő ur előbbi szavaira válaszolni, mert azt a kívánságát, hogy a mindszenti kormánypart tagjainak erkölcsi javuljanak, nem veheti másként, mint csak tréfának — mint hogy tényleg azok úgy is mondattak — mert erkölcsök soha meg nem romolván, javulásra nincs szükségük. Végül poharát emeli Helfire, kit csak úgy tisztel és szeret, mint bármely 48-as elvtű polgár.

„Köz kívánatra“ Diamant Manó szerkesztő szólalt fel, azt fejteget-

vén, hogy valamint K o s s u t h Lajos nem egy párté még kevésbé egy párté a Haza! E hazának vagyunk mi mindannyian fiai Ez a hazá az melyért küzdeni — ha kell meghalni minden fiának kötelessége. Ha a Haza tette fogja hívni fiait — ha a hazát veszély fogja fenyegetni meg fognak szünni a párttekintetek s mindannyian egy szív — egy lélekkel fognak sikra szállani azt megvédeni. Poharát a magyar szabadságért emeli.

Az egész társaság az éjféltutáni órákig maradt együtt s csak is a képviselő távoztával kezdtek a sorok ritkulni.

Soká — nagyon soká emlékezetes marad ez estély azoknak, kik abban részt vettek.

Helyi és vegyes hírek.

— **A vármegyei központi választmány** f. hó 24-én Szentesen gyűlést tartott, mely alkalommal bővebben foglalkoztak a szegvári követválasztók névjegyzékével. E gyűlésen Szegvár községre a cenzus 14 frt 7k kiban állapított meg az eddigi 6 frt 63 kr, helyett. A választmány legközelebbi ülését jövő hó 3-án tartja.

— **Helyszíni tárgyalás.** Jövő hó folyamán egy helyszíni tárgyalás fog tartatni községünkben, melynek megajtására Csathó Zsigmond dr. megyei főjegyző küldetett ki. E tárgyalásban lesz eldöntve azon régi, Mindszent és Sövényháza községek között már sokszor vita tárgyát képezett kérdés, hogy a tiszai kikötő és rakpartliját melyik községnek és melyik helyen van joga szedni.

Jönnek az állami végrehajtók! Megyénk főispánja vizsgálatot rendelt el előjáróságunk, illetve Lavicska Pál adójegyző ellen, az okon, mert községünk nagy összeg kincstári illetékekkel, legtöbb közmunkaadóval — hátalékban van. Ebből kifolyólag Lavicska előterjesztette a főispánnak, hogy a két községi végrehajtó az említett adók behajtására képtelen miért is elrendeltetett, hogy a község költségére állami végrehajtók alkalmaztassanak. Ez ügyben való intézkedés végett Lavicska Pál adójegyző és Bozó A. bíró e hét folyamán Szegedre utaznak és érintkezésbe lépnek a pénzügyigazgatósággal.

— **Helyi Ignác** szeretett képviselőnk f. hó 27-én Csanyra érkezett. Nagyobb fogadtatásra a választó polgárok nem készülvén, miután most a legsürgősebb dohány munkával vannak elfoglalva. De azért a község házában számosan voltak jelen, kik várták képviselőnk jöttét. Csanyra érkeztek egyenesen a plebániára hajtatott, honnét rövid időre át ment a község házához reá várakozó párthiveihez, kikhez mint mondá nem beszámolni — miután egészen kimerülve van a Makói nagy napok után — hanem csak egy jónapot kívánni jött. Szeretett képviselőnk, a környéken szíves vendégszeretetről ismert főtisztelendő Kardos János plébános vendége volt, hol még kísérelője Tary ügyvéd, Hegyi Antal csongrádi plébános, ki egy társával képviselőnk üdvözléséhez átrándult, Gribács Mihály csanyi tisztartó stb. pártunk hívei voltak jelen. A vig társaság csak az esti órák felé oszlott szét, amikor képviselőnk Felgyőre rándult át, honnét vissza Mindszentre, hogy magát kipihelve Derekegyházára — illetőleg Szegvárra siessen választói közé. (Ó.)

— **A lelketlen anya.** Sokszor tárgyalták már azt a témát, hogy az ember sok esetben mennyivel rosszabb — szívtelenebb az állatnál és nem egyszer lön ez állítás be is bizonyítva. Egy ilyen, minden emberi érzésből kivetkezett nő B o r i Jusztina szegvári hajadon is, ki a f. hó 15-i országos vásár alkalmával bűnös szerelmének gyümölcsét a vármegye házmögött világra szülte és az ártatlan kis csecsemőt ott hagyva a földön — elmenekült. Mikor az arra menők az új szülöttet megtalálták az már halva volt. A rendőri nyomozásnak sikerült a lelketlen anyát kinyomozni. A kérdésére vont leány beösméri, hogy a gyermeket ő szülte, azt azonban tagadja, hogy ő ölte volna meg. Az ügy áttétetett a járásbíróshoz.

— **Halálozás.** Egyik régi, kipróbált hűségű tisztviselőnk ragadott ki közülünk a kérélelhetlen halál f. hó 19-én éjjel: Bozó Kálmán árvaszéki elnököt. Évek óta küzdött már ellene, de utóbbi időben már hivatali kötelességének sem birt eleget tenni. A mi előre látható volt bekövetkezett. Az erős természet nem birt tovább küzdeni: a halál győzött s a szerető embert, a buzgó tisztviselőt magával sodorta. Temetése f. hó 23-án ment végbe nagy számu résztvevő közönség jelenlétében. Béke poraira

— **Megbokrosodott lovak.** Folyó hó 26-án egy vásárhelyi polgár kocsi elé fo-

gott lovai, míg a piacon dolgát végezte — megbokrosodtak s eszeveszett gyorsasággal vágatva vonták maguk után a kocsit, bábeli zürzavart idézve elő a piaci asszonynépség között. Csak nagy nehezen sikerült a megbokrosodott lovakat több bátor embernek feltartóztatni mielőtt azok nagyobb szerencsétlenséget okoztak volna. Így csak néhány felfordított paprikás-kosár tulajdonosa ábrándozik a községi rendőrség felállításáról, melynek (ha lesz) kötelessége lesz ügyelni, hogy a megálló kocsik elé fogott lovak istrángjai levettesenek.

— **Orkászserű vihar** vonult végig az egész Alföldön f. hó 23-án, rombolást hagyva maga után mindenütt. Községünk belterületén számos háztetőt megromcsolt, többet egészen felfordított. A tanyák között pedig a takarmány szétszórása, az épületek megrongálása és a tengeriszarak kitördelése által megmérhetlen károkat s munkát okozott. Bennünket azonban megkímélte a jégeső, mely más több helyen, így Belső-Ecsere és Donáthon csatlakozott a viharhoz, hol a tojás nagyságu jég malacokat ütött. agyon. Általában ez év tul gazdag volt az ehhez hasonló viharokban s mint mondják — száz évvel ez előtt, 1791-ben egészen hasonló időjárás volt.

— **A vadászati idény** a nyulakra f. hó 15-én vette kezdetét vagyis a vadászati törvény e naptól kezdve megengedi a vadászatot a nyulakra.

A kutyák összeírása községünkben befejeztetett. Bejelentetett több mint ezer drb kutya és így községünk kutya-adó címén ezer és néhány forintot fizet a vármegye pénztárába.

— **Az ovoda vizsgáját** követő színelőadás alkalmával felülfizettek: Falábu Imre 1 frt 40, Altver Baruchné 40, Mihály Jánosné 40, és Wimmer Károly 30 krt. Fogadják szívességükért az óvónő köszönetét.

— **Az ököljog uralma** napról-napra nagyobb tért hódít hies Szentés városában. Az állapotok olyan mérvű elvadulása mint Szentesen, talán a dicső és igazságos türprobák korszakában sem volt egy városában sem széles e „művelt“ világnak. „Megverlek“ „Felpofozlak“ „Megkorbaócsollak“ te hiszontalan szennyes stb. gazember“. Ezeket a szavakat lehet most legtöbbször hallani — olvasni az ottani lapokban. Noha már maga e tény is elég sajnálatra méltó, mennyivel sajnálatosabb azon körülmény, hogy e szavak nem maradnak üres

T Á R C Z A.

Egy felfedezhetlen poéta.

A „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.

Mély gondolatokba merülve ülök szerkesztőségünkben s izgatottan tartom tollamat kezemben, hogy karcoljak valamit olvasóink, az az első sorban is a nyomdászok számára, kik szerkesztőnk mezei munkákkal lévén elfoglalva a tanyáján — pihen, — engem zaklatnak folyton kéziratért.

— Azonnal barátom, azonnal mondám a szedőnek, egy negyed óra múlva küldhet.

Átkozott falu! Soha egy gyilkosság, egy vakmerő betörés, egy véres szerelmi dráma egy szenzációs elfogatás, egy feléledt halott, . . . Semmi! Mit írjak hát?

Ah, de itt a pósta! Mit hoz barátom? Gyorsan, gyorsan ide vele!

— Egy bérmentetlen levél helyből. Kérek érte 6 krt.

Mi hat krajeárt kívágni a mi úr pardona, mi tele kasszánkából? melybe az előfizetési pénzek egyre — másra vándorolnak.

Piáne ilyen válságos helyzetben, midőn

6 krajeárért megszabadulok — ha rövid időre is — a zaklatásoktól.

— Itt a hat krajeár, ide végre azzal a levéllel!

— De kérem a levél a szerkesztő ur nevére szól, csak neki adhatom át.

Ismét egy akadály. A levél még mindig a hivatalos börtáska homályos mélyében hever és én annak tartalma után epedve, rimázkodáshoz fogtam, mely egy ropogós végű szivar segítségével eredményre vezetett.

A levél végre birtokomban volt. De nem mertem felbontani, mert hát ha a szerkesztőnek valaki nem újságba valót, hanem valami mást ír.

— Kérem, a negyedóra régen elmúlt, hangzik az ajtón kívül.

— Mindjárt barátom, egy negyed óra múlva küldhet, már készen van, csak egy helyes címet kell választanom.

Ledőltem a pamlagra. Elaludtam. A kiállított izgalmak után mély álomba merültem.

De az izgalmak ide is elkísértek. Álmodtam . . . két levél érkezett a szerkesztőségbe egymás után. Gyorsan felbontottam mind a kettőt.

Az Első így hangzott:

Majdnem végzetessé vált x. y. urnak próbauszása

teljes öltözékben és egy lapáttal kezében, Gyorsan érkezett segély következtében, a lapát feláldozása árán, szerencsésen megmenekült.

A másodiknak tartalma a következő:

Szíves közlés végett.

Egy lelkes honleány majdnem áldozatul esett küszögünkben szeretett képviselőnk iránti lelkesedésének; a mint ugyanis a képviselő tiszteletére rendezett ebédhez a kútból vizet merni akart, a kut körteje eltört és bele bukott, honnan csak nagy erőfeszítéssel lehetett f e l h u z n i.

Hirtelen felugrottam álmomból s biztosra véve, hogy a szerkesztő nevére címzett levél is ezeket tartalmazza, felbontottam azt.

Mennyire csalódtam, mily édes csalódás! Ime egy vers hull ki a széttépett boríték közül, mely névtelen szerzőjének lángeszét s a magyar versirodalom közel jövő lendületét igazolja.

„Mindszent-Szegvár és Vidéke“, nagy jövőnek nézsz eléje! Csak a lángeszű poétát kell felfedezned és vetélkedhetsz a „Pesti Hirlappal“.

Vastag betűkkel lesz tudtára adva olvasóidnak hogy:

M a i s z á m u n k b a n k ö z ö l j ü k I n c é d y (az az a nevé még nem tudom) n a g y h a t á s u v e r s é t.

Tudva azt, hogy a közönség mindent szeret a mi új, a szedők folytonos unszolására

fenyegetések, hanem e téren is az *urak* a tettek mezéjére lépnek és uton útfélen ugyan csak „agyabugyálják“ egymást. A multkor megirtuk hogy a megyegyűlés termében pofozkodtak. Később egy gyanutian lapszerkesztőt támadtak meg *többen* nyilvános helyen, mely alkalommal takaros kis verekedés támadt a szemlézők nagy gyönyörűségére (?). Most ujabban arról veszünk hírt, hogy a Szentés és Vidéke jó tollu társzerkesztőjét, *Bánfalvi Lajost*, midőn *este 8 órakor* nevével együtt színházba ment *Tóth Kálmán* adóügyi tanácsnok által brutális módon megtámadtatott és állítólag, habár nem szándékosan is, még neje sem menekülhetett meg egy két ütéstől. Valóban nem találunk szavakat méltó megbotrányozásunk kifejezésére e hallatlan állapotokra. Egészen fel van már fordulva a társadalmi és törvényes rend Szentesen? Nincs ott rendőr — csendőr? Talán ideje volna egyenlő mértékkel mérni urnak és szegénynek, mert míg ez utóbbiakat csekélyebb okokért is bezárja addig előbbieknek minden szabad?

— **Csongrádon** is orkányszerű vihar dühöngött, melynek lecsendesültével sűrű jég esés volt: önkre téve dohány, tengeri és a szőlő nagy részét. Szentesen is a jég nagy károkat okozott. *Pilis — Csabán* a villám lecsapott a katonai őrházra holtbőben súlyosan megsérültek, egy pedig meg halt. Az ország több részéből jelentik a vihart s mindenütt tetemes károkat okozott.

— **Párbaj** volt — mint bennünket Szentestről értesítenek — a *Bánfalvy és Tóth Kálmán* között mai számunkban is említett affaire miatt. Székely László kért elégtételt nővére *Bánfalvyné* megsértéséért. A párbaj pisztolyokkal f. hó 26-án folyt le egyszeri golyóváltással. A felek egymásban legcsekélyebb kárt sem tettek.

— **A király születésnapja** ünnepére az ausztriai fegyházakban 86 rab kapott kegyelmet. — A magyar rabok közül egy sem kapott kegyelmet, s magyarországi fegyintézetekből — ép úgy mint tavaly — egyetlen egy rabot se boosátottak haza a király születésnapja alkalmából.

— **Ítélet a temesvári lottópörben.** A kir. kuria minap hozott végérvényes ítéletet *Farkas Menyhért* ügyében, melynek értelmében *Farkas Menyhért* 5 évi Püspöky József 4 és

fél évi Szobovics Károly 4 évi és Telkesyné másfél évi börtönre van ítélve. Biztosan emlékeznek olvasóink ezen óriási pör eredetére és lefolyására, miért is nem lesz érdektelen, ha az ítélethez némi kommentárt is fűzünk. *Farkas Menyhért* 1889 július 6-án a temesvári huzásnál 480,000 irtot nyert olykép, hogy megvesztegette a lottóhivatalnokokat. A család számai oly complicáltak voltak fonva, hogy a bíróságok jó ideig tanácstalanul álltak a felderítés előtt mignem egy az ezen ügyben eljáró *Tribusz* nevű vizsgálóbíró felfedezte a kihuzott számtokok idegen voltát. E tokocsok voltak *Farkasnak* megőlt betűi és ezek szolgáltak csalása bizonyítékául. *Farkast* elcsukták, de a kincstár pénzének java része elveszett. Kérdjük, nem megérdemlik-e ezen leckét a lottójövedéki rendszer és a vezető férfiak. Szegény emberek megtakarított állereiből fedezik a budget kiadásának egy részét, olyan szegény emberekből, kik a felvilágosodottságnak nagyon alacsony lépcsőjén állanak és nem tudják fel fogni a nyerés valószínűtlen voltát. Hány embert tett a lutri ügyilkossá és szerencsétlenné, arról csak annak lehet fogalma, ki a főváros bünkrónikáját forgatta és hogy hányat fog még tönkre tenni, az a jövő titka. Épár sort mi iskolának óhajtanánk a beavatottak részére, tanulságul s a zenedélyes lutrizóknak.

— **Magyar Szén-Ujság** cím alatt új lap indult meg Budapesten dr. Roden Ernő szerkesztésében, melynek kijelentett célja a magyar közzéipart emelni hogy ki lehessen zárni a közzéipart külföldről való behozatalát. A lap hézagot pótol s ha célját elérheti, nagy szolgálatot teend a magyar közzéiparnak és kereskedelemnek is. Előfizetési ára egy évre 6 frt. havonként háromszor jelenik meg s szerkesztősége Budapest, IV. ker. Gránátos-utca 8. sz. alatt van. — Ajánljuk az érdeklődők figyelmébe.

— **Haynau a honvédeknek.** Haynau a mikor meghalt, azzal lepte meg a világot, hogy egy alapítványt hagyott, a mely sebesült 48-as honvédek részébe segített. 255 alapítványi hely van, melyeknek fele illeti a honvédek, a másik fele a 48-ban itt harcolt császári katonaságot. A minisztérium most értesíti az összes törvényhatóságokat, hogy a honvédek et illető alapítványi helyek közül igen sok megürült s ezekért az illetékes hatóság utján lehet folyamodni.

átadtam nekik a beküldött új poéta versét, hogy abban e szép munkaszünetes napon gyönyörködjenek.

Csendet és figyelmet kérek . . .

Küzdelmes nősülés.

Dáni Varga gondolá magában
Nem ér semmit itt magánosságba
Ha már nincsen hű kedvesem Ágnis
Másik után kellene már látni.

Meghívom Ördögh Károly barátom
Ő jól tudja, hol vannak leányok
Öreg falu és új falu csak át
A ki nekem hű szerelmet ajál.

Ördögh Károly híven elvállalta
Gügyüségét ő jó megtanulta
El is megyünk a még csak nem kapunk
Szabad nekünk bár hol kopogtatnunk.

Kaptunk is már kosarat vagy hetet
No de nem baj kendőt is már kaptunk
A leány szép, de a szó fér rája
Nem látom jónak beiratásra.

Ujjaluban a szegény osztájnak
Szép, derék és jó lányit mondanak
Menjen ki hát édes jó barátom
Tegye meg ezt az én kívánságom

Dáni Mihály én kedves barátom
Azonnal én ezt megpróbálom
Szétnézek én ottan a házaknál
Kérőt várhatnak aztalmondván.

Cila kofa, hogy azt észrevette
A nyelvé azonnal felemelte
A leányokat ő lebecsmérelte
A kendőket nyomban visszaküldte.

Dáni Mihály azt azonnal hitte
Lányok kendőit zsebbe tette
Elindult megint Ördögh Károlyval
Hozzáfok kötődött vénesszonnal.

Dáni megint megörült a lánynak
Hisz derék és jó lánynak mondanak
Ez illik már igazán én hozzám
Az anyja is Botyánnal ép él.

Most már látom, megint, boldogságom
Hajóját, melyben voltam megtalálom
Üthetem megint sánfát kaptatát
Vig élelem úgy se soká látom.

Ime, kedves olvasó, itéld meg e verset, gyönyörködj benne s ha véletlenül a felfedezhetlen poétára ráismersz, értesíts engem, én futni fogok hozzá és kérni fogom — a hat krajcáromat.

—t.—s.

Köszönet nyilvánítás.

Fogadják mindazon rokonok és barátok, kik felejtetetlen férjem elvesztése fölötti fájdalmamat, annak végtiszűségén való megjelenésükkel, enyhíteni akarták, — ez uton is köszönetemet.

özv. Bozó Kálmánné.

CSARNOK

Kukásfalva.

(Folytatás vége.)

Ragyogóan tűnt fel az első vasárnapi munkaszünetet követő reggelen a szép fényes nap, bevilágítva a község két utcáját és új munkára hívta fel a kipihent lakosságot.

Ment is mindenki dolga után. *Torkos* urat ugyan más helyesítette mert ő — ki az általános munkaszünet tántoríthatatlan híve, soha sem akarta elösmerni a kormány azon jogát, hogy munka napokat is rendeljen. A munkaszünet ellen semmi, de annál több kifogása van az ellen, hogy már hétfőn reggel 6 órakor kezdődjön a szokott „*hétköznapimunka*.“ No, de lehetetlen is az, hogy midőn valaki úgy megünnepelte (reggeli 5 óráig) a szünetet, mint *Torkos* művész ur, már 6 órakor munkába álljon. Lefeküdt hát, úgy a mint volt ünnepi ruhájában, álmában is dicsőimusz zengedezve a vasárnapi munkaszünet dicső megalkotójának, nem sejtve azt, hogy amily édes álma, oly borzasztó lesz ébredése.

Lábszij István diplomata is, saját szavai szerint mint vert sereg **rendetlen** futásban, a jobb jövőben bizva haza tántorogván hosszas diplomáciai értekezés után, melyet lelkének másik felével — kedves nevével az ablakon keresztül folytatott, beeresztetett a kamrába, honnan is a nemsokára kihangzó hórkolás azt bizonyította, hogy a híres diplomátát most épenséggel nem nyugtalanítja a Balkán-félsziget ügye-baja.

Hol maradt azonban *Kukásfalva* büszkesége? Hova tűnt az arany ifjúság e disze, virága, a „*falu esze és keze*“, mint ő magát nevezni szokta?

Hol ütötte fel hajnali tanyáját *Don Szelesy* ur?

Nagyon nehéz volna e kérdésre pontosan megfelelni, mert hogy a régi dicső lovagkor ez utolsó példánya — állandó lakos híján — alvás helyett nem e veszélyes kalandokra indult híven *Don Qischothoz*, mely lovagnak hősiesség példáján lelkesedve — azt mindenben utánozni szokta. Nem lehetetlen azonban az sem, hogy a falu kondásának kürt hangjai, melyek oly méla-busan hangoztak szerte az illatos légtérben — meg a hasadó hajnal festői szép pirja, gyengédebb hurokat pengettek meg hősünk szívében és most talán *Dulcsinájának* ablakai alatt költői merengésbe mélyedve sétál fel és le.

Bár hol is időz ő jelenleg, mi ne kutassuk, elvégzik ezt helyettünk nem sekára a falu ügyes bajos polgárai, mert már is két órával behaladt az idő a munkanapba és *Kukásfalva* prozai lakossága nem igen respektálja *Don Szelesy* irnok úr regényes hajlamait, hanem megköveteli, hogy hivatalában legyen — a hivatalos időben.

Elmulik nyole-kilenc óra. *Szelesy* ur holléte mindig rejtélyt képez. Keresik itt-ott amott — nincs sehol! A bátrabbak közül néhányan *Torkos* ur szobájába is behatoltak a „*falu eszét és kezét*“ keresni, de minden kutatás eredménytelen maradt, de sőt *Torkos* ur beszéde midőn, tölle *Szelesy* hollétét tudakolták, oly érthetetlen és zavart volt, hogy néhány polgárnak lelkébe egy borzasztó gyanu fészkelte be magát és nem késtek az eltűnt bátyját az eseményekről rögtön értesíteni.

Noha bár az irnok urral, különösen regényes hajlamai miatt, de meg uraskodása miatt is nem nagyon rokon szervezett, a bátyja becsületes kis földes gazda, de hát *Kukásfalván* sem változik a vér vízzé és perccel sem késve rohan kedves öcscsének keresésére azzal vigasztalva magát az egész uton, hogy „*a rossz pénz nem vész el*.“

A hír *Szelesy* ur eltűnéséről hamar bejárta az egész kis falut és sűrű tömegek lepték el *Torkos* művész házának elejét és udvarát egymást borzasztóbbnál borzasztóbb mesékkal rémitgetve s midőn a testvérbátyja az udvarba lépett, számtalan agodó és kérdező szem fordult feléje.

„*Legyenek kendtek nyugodtak, nem lett az én szerelmetes öcsémnek semmi „szokatlan” baja, vigasztalja a népet, mert mint az itt szétszort úres üvegek mutatják, Torkos urral együtt működtek, még pedig derekasan, majd rendbe hozok én mindent és e szavak után berontott a szobába, az álmódó művészt lábánál fogva lehuzta és egy keze ügyében levő seprőt felkapva, nem valami gyengéd módon hozta érintkezésbe a rémült hápogó házi gazda hátával a ki meg nem fukarkodott ez alkalommal a hang kieresztéssel csapván olyan éktelen lármát, hogy a kint álló nép rémülten rohant be — és nagy nehezen véget vetett az igazságszolgáltatás illetén módjának.*

A bátyámuram, mint a ki dolgát a legjobban végezte megindult az öcsés keresésére és megtalálta — *Don Szelesy* ur az udvar egy egészen félre eső helyén, deszkából — kimondhatatlan célra épült kis épületben félig eldülve aludta az igazak álmát.

A nap fényesen világította meg a fenséges látványt.

Egy ihlett festő művész esetére volna szükség, hogy híven visszaadhassa e festőien szép jelenetet — a szakadásig nevető néppel az előtérben. Sajnos, hogy a bátyuram nem így fogta fel a dolgot, hanem felbőszülve, a mit sem sejtő lovagot — úgy megrakta mindkét oldalán, hogy többet talán még a híres Don Qischoth sem állott volna ki szó nélkül.

Igy esett meg az eset Kukásfalván az első vasárnapi munkaszünet éjjelén és reggelén, így beszélt legalább nekem ottani passzionátus spiónom. Ha nem igaz — úgy végezzék csak el vele, ha igaz, talán jutalmul meg lehetne választani „diszpolgárnak.“

Demokritos.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos

Diamant Manó.

Uj vasuti menetrend.

Folyó hó elsőjével a m. kir. államvasutakon új menetrend lépett életbe.

E menetrendnek községünk közönségét közelebről érdekelt részét itt közöljük:

Szeged—Csaba.

	v. v.	sz. v.	v. v.
Szeged indul	5.09.	9.59.	5.42.
Algyő	5.42.	10.16.	6.59.
H.-M.-Vásárhely	6.21.	10.45.	6.59.
Kutvölgy	—	11.02.	7.28.
Sámsón	—	11.16.	7.50.
Oroszáza	—	11.40.	8.32.
Csorvás	—	12.03.	9.19.
Csaba ér.	—	12.35.	10.12.

Szeged—Csaba.

	v. v.	sz. v.	v. v.
Csaba indul	4.01.	2.20.	—
Csorvás	4.44.	2.55.	—
Oroszáza	5.22.	3.23.	—
Sámsón	5.52.	3.43.	—
Kutvölgy	6.13.	3.56.	—
H.-M.-Vásárhely	6.46.	4.17.	9.08.
Algyő	7.34.	4.40.	9.54.
Szeged ér.	7.55.	4.54.	10.20.

Az éjjeli órák este 6 órától reggeli 5 óra 50 percig vastagabb számokkal vannak feltüntetve.

Szentés—Szolnok.

Szentés indul	5 ó. 35 p. d. u.	12 ó. 05 p. d. u.
Töke	6 ó. 11 p. d. u.	12 ó. 41 p. d. u.
Kszt.-Márton	6 ó. 51 p. d. e.	1 ó. 20 p. d. u.
P.-Homok	7 ó. 23 p. d. e.	1 ó. 52 p. d. u.

T.-Földvár	7 ó. 41 p. d. e.	2 ó. 17 p. d. u.
Martfű	7 ó. 59 p. d. e.	2 ó. 36 p. d. u.
Kengyel indul	8 ó. 34 p. d. e.	3 ó. 11 p. d. u.
P.-Tenyő	8 ó. 55 p. d. e.	3 ó. 31 p. d. u.
Szajol	9 ó. 16 p. d. e.	3 ó. 55 p. d. u.
Szolnok	9 ó. 44 p. d. e.	4 ó. 25 p. d. u.
Budapestre	1 ó. 55 p. d. u.	7 ó. 45 p. éjjel.

Szolnok.—Szentés

B.-pestről indul	9 ó. 40 p. éjjel.	8 ó. 15 p. d. e.
Szolnok	3 ó. 45 p. éjjel.	11 ó. 47 p. d. e.
Szajol	4 ó. 20 p. éjjel.	12 ó. 20 p. d. u.
P.-Tenyő	4 ó. 43 p. éjjel.	12 ó. 41 p. d. u.
Kengyel	5 ó. 11 p. éjjel.	1 ó. 09 p. d. u.
Martfű	5 ó. 39 p. éjjel.	1 ó. 36 p. d. u.
T.-Földvár	6 ó. 08 p. d. e.	2 ó. 03 p. d. u.
Homok	6 ó. 20 p. d. e.	2 ó. 15 p. d. u.
Kszt.-Márton	7 ó. 10 p. d. e.	2 ó. 52 p. d. u.
Töke	7 ó. 38 p. d. e.	3 ó. 25 p. d. u.
Szentésre	8 ó. 13 p. d. e.	4 ó. — p. d. u.

Hirdetések.

Fogbajosok szives figyelmébe.

Van szerencsém Mindszent község és vidéke t. közönségének becses tudomására hozni, hogy lakásomon (Szentesen I. tized 307. sz. házamban) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő fogászati műtermet nyitottam.

Naponkint 1—4 óráig külön

fogászati rendelést

tartok és nemcsak fog- és gyökhezást s a fogak plombálását (arany, ezüst és emállal) végezem, hanem úgy egyes műfogakat, mint teljes fogsorokat a legnagyobb tökéletességgel készítek.

Ezenkívül azon kellemes helyzetben vagyok, hogy foghuzásokat altatással is végezek, melynél a fogak kihuzása teljesen fájdalom nélkül történik.

Magamat a t. közönség szives bizalmába ajánlva, maradtam

tisztelettel

Dr. Czukermann Soma.

Hirdetmény.

A Rex-féle tüzelethez, kényelmes lakással együtt előnyös feltételek mellett azonnal bérbe adandó.

A feltételek megtehetőek Szobotka Gusztáv ügyvédnél.

A volt üzlethez még többféle bolti cikkek legjutányosabb árak mellett szabad kézből kaphatók.

Hirdetmény.

Mindszent község tulajdonát képező községi tanyaföld, kisjegyzői föld, Csaj és Takács-hidja földek a f. évi szeptember hó 29-ik napjától kezdődő hat egymás után következő évekre a f. évi szeptember hó 1-ső napján d. e. 9 órakor a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fognak adatni.

Az árverési feltételek a jegyzői hivatalban megtekinthetők.

Bozó A. Pál
bíró.

Richter-féle

Fejettörő

Legujabb türelmi játék.
176 feladat.

Nagyon érdekes és nagyon mulatságos.

Ára 35 kr.; minden játszma kereskedésben kapható.

Kevésbé értékes utánzásoktól óvjunk magunkat és csakis oly skatulyákat fogadjunk el, melyeken a gyári jel a „veres Horgony“ van.

Rendkívüli fontos találmány gyengeség ellen!

Férfiaknak!

A cs. és kir. szab. **Potentator**-tal gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállítatik (különleg észrevehetően, garantizált ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód). Híres tanárok elismerő nyilatkozatai, legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan gyógyultak ezernyi hálaíratai érdek nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diszkrétíóval. **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70. sz. Felvilágosító röpíratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek. 1—18

SCHLICK-féle részvény-társaság Budapest

Gyár és irodák: VI., külső Váci-ut 1696/99. sz.

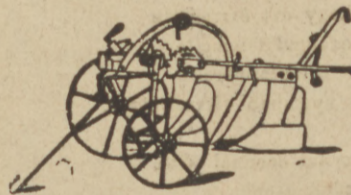
Városi iroda és raktár: VI., Podmanicky-utca 14. szám.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű,

gőz- és járgánycséplő-készületeit és számos első díjakkal kitüntetett:

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit,

és szabadalmazott mélyítő ekéit,

eredeti Schlick és Vidats-féle

egy vasu ekéit,

talajmivelő eszközeit, boronáit és rögtörő hengereit, valamint

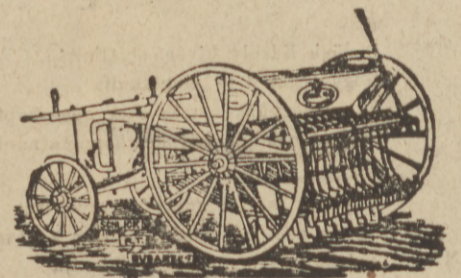
SCHLICK-féle szab. „Haladás“ sorbavető gépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták, (Baker és Vidats rendszer), takarmány készítő gépek, tengeri morzsolók és darálók, szabad. Jókay-féle „Hungaria“ daráló-gépek erőhajtásra, őrlemalmok és olajmalom berendezések. Eredeti amerikai kéveköti és marokrakó arató-gépek és fűkaszáló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek.

Legjutányosabb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen s bérmentve.

Képviselőt Szegeden Virág Sándor urnál.

A szabadságharc kiáltványaiából.

A szabadságharc emlékek kiállításának gazdag okmánytárából közöljük az alábbi proclamatiókat, melyek a muszka invázió hírének hatása alatt keletkeztek.

Az első kiáltvány következőleg hangzik:

Szabadságunkat veszély fenyegeti!

Egy szó hangzik most hazánk bércein-völgyein keresztül, egy hang rezg minden hazafi, minden honleány ajkán egy hang tölti be a levegőt, a sziveket: „Jönek a barbárok!”

S hangzik hatalmasan, szivrendítve, miként hangzott Attica téerein, midőn először taposta a perzsa zsarnok tengernyi serege, miként hangzott Róma halmain, midőn a vad gallok féktelen árja minden gátot törni, minden ellenállást nevetni látszott; miként hangzott Helvécia bércein, midőn mértsz Károly fény és dicsőségben uszó lovagserege tiporni jött a világ legcsendesebb népének ártatlan szabadságát; miként hangzott Anglia partjain, midőn a spanyol „meggyőzhetlen armáda“ vitorlái a tengerszínét halottlepelként borították.

Nem félelem, nem kétségbeesés hangja az, sem kell annak lenni, nem lehet az. A magyar nemzet, melynek védői egész Európának bámulására keleten és nyugaton, éjszaken és délen lobogtatták a szabadság és győzelem zászlóit, bizhatik erejében, ügye szentségében s fiai bátorságában, ki annyi ellent ledöntött nem félhet egy új ellenségtől; ki annyi viharral dacolt, nem lehet gyáva.

Min tört meg a perzsa világ ur tengernyi zsoldoshada? min a dühös gallok féktelen árja? min a merész burgundi vas serege s büszkesége? min a meggyőzhetlen armáda árbocerdeje? — Egy nép elszántságán.

Ily nagy elszántság hangja rengjen hazánk bércein, hangozzék minden ajkon rezegje át a szivek hurjait!

Midőn a nagy Napnak csillaga hanyatlott, a cár 300000 zsoldosa egy maroknyi polgárhad előtt minden szélnek fútott; a gallok sáskaserege arany helyett vassal fogadtatván szét volt tiporva; a svájci nép mellei utat törtek a szabadságnak s a büszke fejedelem és büszke lovagai vérben fetrengtek; a szabadság vitorlái lobogtak, szabadságszele futt s a meggyőzhetlen armáda nem volt, Győzni vagy halni — ez a szabad népek jeliséje, a győzelem varázsszava.

Nézzünk saját multunkra! Nem a Hunyadiak, Dobók és Rákocyak messze tűnt idejére, hanem azon korra, mely kormányzóink s vezéreink neveit a csillagok közé szötte. Hova lettek a hju Jellacic, a városromboló Windisgrätz bérnchadai? hova Welden és Wohlgemuth olasz vértől párolgó babérjai? hova az osztrák császárok százados hatalma? — szétporlottak a magyar nemzet elszántságának szikláján. Az új ellenség nem gyakorlottabb, nem bátrabb annál, kit hadaink letiportak, a seregek, melyek ellenünk küldetnek, nem számosabbak, mint szabadságunk lelkes védői; vezéreik hirtelen elhalványul azon nevek fényénél, melyeket győzelmeink lapjai halhatatlanítanak; a félelem, melyet vadságuk költ, gyengébb azon gyűlöletnél, melyet Európa minden ajku, minden vallású népei a szabadság gyilkosai iránt éreznek.

Kicsiny, de bátor volt a had, mely Athén népét segíté Marathon napján; bátrabb a hazaspártai ifjusága, mely a szabadság mellett vért és győz! S a szolgaseregek körül és mögöttük fenyegetve lebeg a szaggatott Lányellon szelleme, mely boszut liheg és álland Varsó, Krakkó és Lemberg hóhérait! Philippinél találkozni fognak.

Boszulni tudta és tudni fogja.

Kicsiny volt az ifjak serege, mely szabadságunk ifju csemetéjét vérvél öntözté; ez most a viharok közben erős árborccá nőtt, melyen a győzelem és dicsőség lobogója leng; az pedig oly erős haddá, mely hajónkat, minden

vésznek dacára a béke boldogság célpontjához viendi. Azért ne ijesszenek a tornyosuló fellegek.

A mely nép szabadságáért halni kész, az élni fog.

Jöjjenek a barbárok! elvárjuk.

Budapest, június 27-én, 1849.

A második kiáltvány egy hónappal későbből keltezve már fegyverre szólítja a népet. Ez így hangzik:

Jön a muszka-fegyverre, hadd vesszen el!

Jön a muszka, jön a világ legnagyobb zsarnokának féktelen népe, a magyar nép földére.

Rablás, pusztítás, vérlázító erőszak első lépésük nyomai:

Jön ott isten legáldottabb földjére, mely boldogságnak teremtetett, hogy hasonlóná tegye saját országa sivatagjaihoz.

Isten kertje az ország előtte, megette pusztaság, melyből az élet eltűnt.

Jön az aratni, hol a magyar nép vetett, szüretelni, hol a magyar nép szőlőtökét ültetett s ápolgatott.

Jön rabolni, gyilkolni, nőket fertőztetni a császár parancsára.

Jön fiainkat anyjuk öléből kiragadni, hogy a zsarnok zászlói alatt szülők, testvéreik s hazájuk hóhéraiként szolgáljanak.

Jön szabadságunkat megsemmisíteni, annyi vérrel, annyi győzelemmel, annyi dicsőséggel kivivott szabadságunkat, hogy újra rabjai legyünk egy hitszegő méregkeverő, vértől párolgó uralkodó háznak, mely kiirtásunkat a pokolnak esküdte.

De hála istennek még nem tompult el a magyar huszár kardja, a magyar baka szuronya, mely győzelemről győzelemre haladva. Ausztria legretentesebb hadát semmivé tette; még nem hult el a magyar nép lángoló lelkesedése, mely annyi nyílt és titkos ellen-

séget legyőzött, annyi hóhért és áruot letiport.

Hadd jöjjön a muszka is, hadd lelje ő is sirját a zsarnok vesztő földön!

Az új ellenség nem féltelmes, az ifjú hadaink porrá zuzzák, mert hazánkat könnyen hiszi meglepni.

Hadd jöjjön a muszka, hadi népünk várja. De ismerjük harcunk s a veszélyes támadót.

A királyi zsarnokág fegyverei: árulás, szenteskedés eltompultak, ujakat keres az embertelenségben. Kiirtani akar minden lelkesedést, tudományt és erényt, hogy csendben elvadt, baromi szolgálói fölött uralkodhassák. Szövetkezett miként szövetkezett a vad rács, szerbekkel és oláhokkal a magyar nemzet kiirtására. Küzdenünk kell a jogaink és szabadságunkért hazánk, létünk is életünkért.

S nem csak magunkért, hanem népekért is küzdünk. Ott van a lengyel, ki velünk vért és győzelmünkötől legyilkolt hona feladását várja ott van az olasz, ki velünk együtt legnemesebb vérért ontja a szabadságot; ott a német, a ki velünk érez, bosszút áll Bécsnek császári hadain.

Nagyszerű e harc, mert az egyes népek harca a világnak egyesek zsarnoksága ellen.

Magyar nép! mutasd meg a világnak, hogy méltó vagy ilyen harc élén állani, hogy méltó vagy a világ szabadságát kivívni.

Magyar nép! kelj fel egész törhetlen erődrel — s ellenséged veszni fog.

Magyar nép! mutasd meg az ellenségnek, hogy méltó vagy hadaidhoz, melyek Szolnokon, Sarlon, Budán Erdély szent földjén győztek — s ő veszni fog.

Magyar nép! segítsd, előzd meg hadainkat az ellenség keresésében s üldözésében ő veszni fog.

Magyar nép! mutasd meg az ellenségnek, hogy neked nem kell páncél, nem kell kard, hogy mellel, karral véded a hazát — s ő veszni fog.

Magyar nép! mutasd meg az ellenségnek, hogy a magyar ember kezében, a kasza, a csép, a dorong többet ér a gyáva bérsoldos puskájánál, ágyujánál — s ő veszni fog. Magyar nép! mutasd meg az ellenségnek, hogy miként véredet úgy vagyonodat sem kiméled a hazáért, hogy a házat, csürödöt inkább a lángoknak adod át, mintsem neki! lovadat marhádat inkább elhajtod, mintsem használatára engedjed — ő veszni fog.

Magyar nép! mutasd meg az ellenségnek, hogy te vagy a honnak fia, hogy neked minden bokor, minden halom sánc, mely megett halál vár reája, az erdő, a bérc erősség, melyből soha ki nem ver, minden nyom ut, melyen titokban hirt viszesz a tiednek minden mozgásáról — hogy ő itt idegen, hogy nincs útja, sem hidja, sem töltése, melyet éjjel el nem ronthatasz; hogy nincs nyugta sem éjjel sem nappal s ő veszni fog.

Magyar nép! mutasd meg az ellenségnek, hogy ellensége vagy, hogy irányában nincs törvény, nincs igazság nincs irgalom — hogy minden szem halálát lesi, hogy minden gondolatod vesztén jár, hogy szived minden lüktetése átok a zsarnokokra s szolgákra — s ő veszni fog.

Magyar nép! mutasd meg a világnak, hogy méltó vagy a szabadságért elvérzett fiaihoz — s győzni fogsz.

A pokol ellened, veled az isten — győzni fogsz!

Hadd jöjjön a muszka, jöjjön és vesszen! Budapest, július 26-án 1849.

— **A társulat.** A kunszentmárton — mindszei szakasz f. hó 23-án választmányi ülést tartott. Az ülésen tárgyalatott az igazgatóság előterjesztése a burkolat pótépitése iránt és a jövő évi költségvetés.

A társulat közgyűlése a múlt év őszén 160 ezer frtot szavazott meg a kunszentmárton — mindszei szakasz exponáltabb töltésrészveinek burkolattal leendő ellátása iránt. — A szakaszigazgatóság főigazgatósággal egyetértőleg f. év március 10-én adta ki a burkolati munkálatokat. Ugy az eredeti tervek megváltoztatása, mint az építési anyagok takarékos beszerzése folytán, előre alig láthatott tetemes összeg takarított meg ezen építkezésnél, s így az igazgatóság azon helyzetben van, hogy a rendelkezésére bocsátott összegből sokkal nagyobb burkolatot építhet, mint az előirányoztatott. Ezen megtakarításokra való tekintetből, az igazgatóság a gátaknak minden veszélyes vonalát felvette az ez évi kiépítés programjába. — E felett kellett döntenet a szakaszválasztmánynak, mely egyhangulag fogadta el az igazgatóságnak úgy a jakkori, mint a bábockai pótépités több lesz egy kilométernél s azért még mindig megtakarítás mutatkozik. — Tehát a társulat nagyon szerencsés körülmények között fogja végrehajtani az építést. — A burkolat építésére vonatkozó javaslat után a szakasz jövő évi költségvetését terjeszté elő Sima Ferenc társulati szakasz-igazgató. — E szakasz kiadása a folyó évré 39200 frt 65 krba n volt előirányozva. Tekintettel azonban arra, hogy a vonal legexponáltabb részei ez évben már kitűnő gátburkolattal lesznek ellátva, a szakaszigazgatóság mindazon cimeken lejjebb szállította a költségeket, ahol csak védelmi szempontból lehetett. S a 160,000 frtos burkolat építés már a jövő évi költségvetésnél; mert a 39,200 frtos költségvetés le lett szállítva 30,000 frtra, s ezentul a bevételeknél is ezer frt emelkedés mutatkozik s így ezen szakasznál 10 ezer frttal javult jövő évre a költségvetés. — S így, ha minden szakaszon hasonló javulása lesz elérhető a helyzetnek, akkor a jövő évre jelentékeny apadni fog a kiadás. — Ami bizony el fér a birtokosságra.

Sz. L.